

og blive anholdte som indeholdende Dvertrædelse af Stempelpapirsløvgivningen. Men hvad fik saa det ærede Indenrigsministerium ud af denne Anholdelse? Det ærede Indenrigsministerium sagde: Ja, der er rigtigt nok en Dvertrædelse af Stempelpapirsløvgivningen, men ikke af Lovgivningen om Bexler; nei, den Mand maa gjerne udstede Bexlen og give en saadan Paategning paa den, men han skal indsende den og lade den stemple og betale 42 sk. derfor. Ministeriet anvendte den Bestemmelse i § 5 af Frd. af 1828, at den skulde have været skreven paa Declarationspapir til 42 sk. Det kom der ud af denne Anholdelse; men dertil laa jo en ligefrem Anerkendelse fra Ministerens Side af, at man kunde gjøre dette uden at paadrage sig noget Ansvar efter hans Stempellovgivning.

Den ærede 2den Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (M. Hage) undrede sig ogsaa over, at man kunde give Pant ved selve Bexlerne. Han benægtede det ikke; men jeg gjentager blot, at jeg har seet saadanne Bexler, der i deres Text indeholde Pant i kjøbenhavnske Eiendomme. At man kan give Pant ved Bexler, ledsagede af Stadesløsbreve paa 3die Classes Papir, det er ogsaa ligefrem tilladt efter Lovgivningen. Man kan dog ogsaa komme til at skrive dem paa 1ste Classes Papir.

Jeg forstod den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgtreds (Bregendahl) saaledes, at han nærede Tvivl om, hvorvidt det ikke var nødvendigt at anholde Bexler, naar de vare over 9 Maanedes gamle, til Stempeling; men jeg har seet Domme, jeg kan gjerne sige i hundredevis og ligeledes Bexler i hundredevis ved den kjøbenhavnske Dverret og ved Skiftecommissionen samt Bexler, der have været i Finantsministeriet (tidligere) og i Indenrigsministeriet (senere) i andre Anledninger, — jeg har seet dem passere, saalænge det skulde være, uden at der er blevet gjort nogen Ophævelse over, at de vare mere end 9 Maanedes gamle, da Paatalen fandt Sted, naar de blot vare skrevne paa 2den eller 3die Classes Papir.

Jeg kan paa ingen Maade være enig i, hvad den ærede Minister sagde til Undskyldning for dette Lovforslags Usuldkommenhed, en Usuldkommenhed, der er saa stor, at det endogsaa har forbausset mig at modtage her paa min Plads et saadant Forslag, først fra den ærede Minister og siden fra den anden Afdeling af Lovgivningsmagten; — jeg siger, jeg kan ikke tage imod den Undskyldning, han kom med, at det skulde vise, hvor vanskeligt det er at rive Endeel af Lovgivningen ud og gjøre en ny Lov deraf. Jeg troer, at denne Udtalelse af ham bør mødes. Den er rettet mod forskellige Forslag, som her have været fremsmede, og den er navnlig efter den Bending, som den ærede Minister gav den, rettet imod den femte Odenseke Folkethingmands (H. M. Petersens) Stempelpapirforslag; men, dersom den ærede Minister havde Ret med Hensyn til dette Exempel, saa burde han, da vi havde denne Sag for, være kommen og have oplyst os om dette Lovforslags Usuldkommenhed. Dette gjorde han ikke; han sagde kun, at det var umodent og usikkert til at være Grundlag for en Reform; og dette var ikke nogen Oplysning. Naar han nu vil anvende en saa almindelig Sætning som den til Undskyldning for dette Lovgivningsstykkets Usuldkommenhed, saa troer jeg, at denne almindelige Talemaade ikke bør staae uimodsagt; selv om den anvendes til et saadant Forsvar; thi den er paa ingen Maade berettiget.

Indenrigsministeren: Der er i denne Sag blevet inddraget et almindeligt Synspunkt, der er saa vigtigt, at uagtet det ikke egentligt kan forfølges her, finder jeg mig dog nødsaget til derom at sige et Par Ord. Naar den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, bemærkede, at de Dtringer, der bleve fremsorte af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Kreds (Tscherning), ikke havde fundet Nødsigelse af noget Medlem, og at Thinget altsaa derom var enigt med de Medlemmer, der havde udtalt sig, saa kan jeg dertil kun svare, at det paaligger ikke Thingets Medlemmer at yttre deres Uenighed med de Sætninger, som enkelte Medlemmer under en Forhandling opstille, navnlig om et Sagen selv uvedkommende